

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju . . . . . 15 złotych;
za granicą . . . . . 20 złotych;Numer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m. m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m. m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 245. Okólnik Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 czerwca 1930 r. Nr. III. A. 5131/30.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1930 r. o odpowiedzialności dyscyplinarnej komorników sądów powiatowych (grodzkich) w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1930 r., Nr. 47, poz. 403).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

245.

OKÓLNİK

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 24 czerwca 1930 r. Nr. III. A. 5131/30.

Zdarzają się wypadki, że przy oznaczaniu kategorii stanowisk służbowych kompetentne władze nie zaliczają do I kategorii urzędników osób, które ukończyły studia w Państwowej Akademii Rolniczej w Bydgoszczy, nazwanej później Państwową Szkołą Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy, a po przeniesieniu do Cieszyna — Państwową Szkołą Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie.

Zakład ten naukowy nazywa się obecnie — „Państwowa Wyższa Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie”.

To samo odnosi się do „Wyższych Kursów Handlowych im. Zielińskiego w Warszawie”, które obecnie nazywają się Wyższą Szkołą Handlową w Warszawie, oraz do Kursów Przemysłowo-Rolniczych w Warszawie, nazwanych później Wyższą Szkołą Rolniczą w Warszawie — który to zakład naukowy nazywa się obecnie Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

W związku z tem wyjaśniam, że te osoby, które po ukończeniu studiów w wyżej wymienionych zakładach naukowych otrzymały przepisane świadectwa względnie dyplomy, w myśl postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 663), winny być zaliczone do I kategorii urzędników w państwowej służbie cywilnej (art. 11 ustawy z 17.II.1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) *St. Czerwiński.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 25 czerwca 1930 r.

o odpowiedzialności dyscyplinarnej komorników sądów powiatowych (grodzkich) w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na podstawie art. 264 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do czasu wydania przepisów jednolitych dla całego Państwa, obowiązującą będą w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej komorników sądów powiatowych (grodzkich), czynnych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, następujące przepisy.

§ 2. Komornicy ulegają za wykroczenia służbowe odpowiedzialności porządkowej, a za występki służbowe — odpowiedzialności dyscyplinarnej.

§ 3. Występkiem służbowym jest takie naruszenie obowiązków służbowych, które powoduje obrazę interesu publicznego lub naraża dobro publiczne na szkodę albo wyrządza poważną szkodę osobie prywatnej.

Wykroczeniem służbowym jest każde naruszenie obowiązku służbowego, które nie posiada znamion występku służbowego.

Zbieg kilku wykroczeń służbowych, ich powtarzanie się, jako też wykroczenie w okolicznościach szczególnie obciążających — uważa się za występki służbowe.

§ 4. Postępowanie dyscyplinarne lub porządkowe może się toczyć równocześnie z karnym postępowaniem sądowym w tej samej sprawie; można je też zawiesić aż do ostatecznego ukończenia karnego postępowania sądowego.

§ 5. Komornik, skazany prawomocnym wyrokiem sądu, będzie pozbawiony stanowiska komornika bez postępowania dyscyplinarnego, o ile skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego.

§ 6. W postępowaniu dyscyplinarnym i porządkowym nie rozpoznaje się roszczeń cywilnych.

§ 7. Za wykroczenia służbowe nakłada się następujące kary porządkowe:

- 1) upomnienie;
- 2) grzywnę do 500 złotych.

§ 8. Kary porządkowe nakłada prezes właściwego sądu okręgowego, o ile sprawa nie została już skierowana na drogę postępowania dyscyplinarnego. Kary porządkowe można również orzec w postępowaniu dyscyplinarnym.

Przed nałożeniem kary porządkowej należy dać obwinionemu możliwość złożenia wyjaśnień.

§ 9. Decyzję o nałożeniu kary porządkowej należy doręczyć obwinionemu na piśmie z podaniem motywów.

W ciągu ośmiu dni od doręczenia obwiniony może zaskarżyć tę decyzję do prezesa sądu apelacyjnego, który rozstrzyga sprawę ostatecznie.

Kary porządkowych nie wciąga się do wykazu stanu służby.

§ 10. Za występki służbowe nakłada się następujące kary dyscyplinarne:

- 1) naaganę, połączoną z grzywną od pięciuset do trzech tysięcy złotych;
- 2) przeniesienie do innej miejscowości na koszt skazanego;
- 3) pozbawienie stanowiska komornika.

§ 11. Komornik, który nie uiszczy we właściwym czasie orzeczonej prawomocnie grzywny, będzie zawieszony w czynnościach decyzją prezesa właściwego sądu okręgowego aż do czasu całkowitego uiszczenia lub ściągnięcia orzeczonej grzywny.

§ 12. Przepis § 10 pkt. 2 nie zmienia dotychczasowych zasad przeniesienia komorników do innej miejscowości ze względów służbowych.

§ 13. Pozbawienie stanowiska komornika pociąga za sobą utratę wszelkich praw, związanych z piastowaniem urzędu komornika.

§ 14. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych komorników powołane są następujące komisje:

1) komisje dyscyplinarne dla funkcjonariuszów państwowych, czynne przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, które orzekają w pierwszej instancji w składzie trzech członków, z których jeden winien być komornikiem;

2) wyższa komisja dyscyplinarna dla funkcjonariuszów państwowych, czynna przy Ministerstwie Sprawiedliwości, która orzeka w drugiej instancji w składzie trzech członków, z których jeden winien być urzędnikiem II kategorii w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Orzeczenia wyższej komisji dyscyplinarnej są ostateczne.

§ 15. Wykonanie kar należy do prezesa właściwego sądu okręgowego.

Siedzibę urzędową dla komornika, skazanego na karę przeniesienia do innej miejscowości, wyznacza Minister Sprawiedliwości.

§ 16. Komisja dyscyplinarna, zarządzając lub zatwierdzając zawieszenie komornika w służbie, wyznaczy, jaką część opłat będzie on otrzymywał przez czas zawieszenia, jako zasiłek na utrzymanie. Część ta wypłacana miesięcznie zdołu, nie może wynosić mniej niż 1/3 część sumy opłat pobranych w danym miesiącu, po potrąceniu wydatków na zastępcę i inne połączone z wykonywaniem urzędu, a w żadnym razie nie może przenosić 200 złotych. Zastępcę i jego wynagrodzenie specjalne wyznacza prezes sądu okręgowego.

Pozostała po wydatkach zatrzymana część opłat będzie zwrócona komornikowi lub przelana do Skarbu Państwa stosownie do wyników postępowania dyscyplinarnego (art. 61 ustawy z 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165)).

W wypadku przewidzianym w § 11 komornik nie otrzymuje żadnego zasiłku na utrzymanie. Część opłat pozostała po wydatkach na zastępcę i inne połączone z wykonywaniem urzędu będzie użyta na pokrycie należnej grzywny.

§ 17. O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym przeciw komornikom przepisy ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) wraz z późniejszymi zmianami, tudzież przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 grudnia 1924 r. o uproszczeniu postępowania dyscyplinarnego przeciwko funkcjonariuszom państwowym i wzmocnieniu nadzoru nad tem postępowaniem (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 990).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1930 roku.

Sprawy, w których przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia rozpoczęto rozprawę dyscyplinarną, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów.

Wznowienie postępowania ukończonego według przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia oraz dalsze postępowanie w razie wznowienia, odbywa się pod warunkami i w trybie przewidzianym niniejszym rozporządzeniem.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *St. Car.*

(Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1930 roku, Nr. 47, poz. 403).